

Tartalom

Nagy Tamás: Szolidaritás.	1
Marx Mária: Padányi Bíró Márton . 2	
4-es oldal	4
Szabó-Hídvégi Orsolya: Riport Ercsényi Lajossal	5
Szabó-Hídvégi Orsolya: A Chemin Neuf Közösség	6
S. Ivancsics Evelin: "Szegény Egyházat akarok!"	8
S. Ivancsics Evelin: Imádkozzuk! Jaj nekem, Uram.... 9	
Jó volt olvasni! Dömötörfi Nóra: Gyökössy Endre: Akarsz-e meggyógyulni?	10
Baka Gabriella: A Legboldogabb Asszony.	11
Háriné Mile Mónika: Szolidaritás az iskolában.	12
Szulyovszky Rita: Szolidaritás az idősek otthonában. 12	
Színezd ki!	13
Anyakönyvi hírek.	15
Plébániai hírek	16

Szent Márton

Szolidaritás

*„...Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek,
velem tettétek.” (Mt 25,39b)*

Amikor meghalljuk ezt a szót: szolidaritás, sokunkban bizonyára a segítségnyújtás, jótékonykodás, adakozás, és ehhez hasonló szavak, gondolatok jutnak először eszünkbe. A Magyar Katolikus Lexikonban többek között a következőt olvashatjuk a szolidaritás mai fogalmáról: „Tág értelemben egy csoport vagy társadalom megalapozott és több oldalról motivált összetartozása; szoros értelemben a kölcsönös kötelességvállalás és segítségnyújtás, mellyel egy csoport minden egyes tagja kiáll a csoportjáért, a csoport pedig értük.”

Keresztény emberként azonban tudjuk, hogy jóval több pusztán anyagi segítségnél, együttérzésnél. A Jézus kereszthalálával adott isteni elégtétel gondolata visszaszorult az Ige megtestesülésével új alapokra helyezett szolidaritás mögé. Jézus Krisztus felülmúlhatatlan módon nyilatkoztatta ki és valósítja meg Isten szeretetét és az emberekkel való szolidaritását, és egymással való új szolidaritásra és közösségre szabadítja fel őket.

Krisztus Urunk saját élete példájával mutatja meg számunkra, hogyan is kellene cselekednünk. Ő, aki egy szegény barlang-istállóba született, akinek „nem volt hova fejét lehajtania” (vö. Mt 8,20), mégis képes volt mindent odaadni. Nyilvános működése idején minden hozzá érkező felé végtelen szeretettel és irgalommal fordult, és sokakat meggyógyított, megadta nekik szívük vágyát. Noha semmije nem volt (anyagilag), mégis képes volt mindent odaadni. Nekünk is ezt a lelkületet kell gyakorolnunk, ha igazán a szolidaritás szellemét akarjuk megélni. Nem elég hangoztatni, hogy mennyire együttérzünk szegény emberi sorsokkal, hanem tetteinkkel is meg kell mutatnunk a felebaráti szeretetet. Hiszen, ahogy Máté evangéliumában is olvassuk, az utolsó ítéletkor is ezt fogja az Úr számonkérni.

Mindannyian meghívást kapunk az üdvösségre Krisztus kereszthaláldozatának érdeméből. Ezért tennünk kell, természetesen saját üdvözülésünkért, de a másik embert is ehhez kell hozzásegítenünk. Ez az igazi keresztény szolidaritás! Ez kell, hogy vezérelje mindennapi életünket. Hiszen ez a legtöbb, amit adhatunk másoknak.

Az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa fogalmazta meg szeptemberi plenáris ülésén: „A szolidaritás a szentháromságos szeretet visszatükröződése: minden ember a Szentháromság anyaöléből származik, és annak képét hordozza, amely egy hasonlíthatatlan és eltörlhetetlen méltósággal ruházta fel.

Mint Egyház, a szentháromságos Szeretethez való folyamatos megtérésre vagyunk meghívva, hogy így éljünk szolidaritásban és szolgálatban”.

Ezt kívánom a kedves olvasónak is, hogy az Isten és a felebarát szeretetében és szolgálatában éljük meg mindennapi keresztény hivatásunkat, hogy egyre töb-

ben megtapasztalhassák Krisztus irántunk való végtelen irgalmát és szeretetét!

„... mert amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek...”

Nagy Tamás - káplán

Templomunk

Padányi Bíró Márton

1696. április 15-én született a csallóközi Padányban. Édesanyja, Hagymássy Katalin katolikus, apja, Márton református vallású volt, ezért a fiút is reformátusnak keresztelték. Mivel azonban apját néhány hetesen elvesztette, újraraházasodott édesanyja katolikus környezetben nevelte fel.

Tanulmányait jezsuita és piarista iskolákban végezte, majd felvették a Veszprém megyei papnövendékek közé, ahol kitanulta a filozófiát. Neveltetésének talán legfontosabb állomása a nagyszombati jezsuiták által vezetett kollégium lett, ahol a nevelésben összefonódott a katolikus hit (a rekatolizáció) és a magyarság, a nyelv szeretete. 1722-ben szentelték pappá.

Igen tehetséges, hatalmas szervezőkészséggel megáldott, tipikus barokk főpapi egyéniség volt. Tevékenysége a politikusi, egyházszervezői és hitvédelmi területen is jelentős volt. Bicskei plébánossága után Batthyány Lajos alkancellár felsőörsi préposttá, s egyben veszprémi kanonokká nevezte ki. Egy országgyűlési beszédével felhívta magára Mária Terézia figyelmét.

1745-ben lett veszprémi püspök, egyúttal Veszprém megye örökös főispánja, 1746-tól királyi tanácsos, egy év múlva valóságos belső titkos tanácsos. A királynőnek egész életében buzgó híve maradt.

Mindenütt, ahová csak került a romokból és katólikus helyzetből (török háborúk és reformáció) kellett újjáéleszteni a hitéletet, az egyházi szervezetet, felépíteni a szükséges épületeket – megszerezni a hozzá tartozó javadalmakat is. Míg az előbbi saját hiteles életével, a liturgia modernizálásával, és a hívek közti

megkedveltetésével tette, az utóbbiakat a protestáns prédikátorok elűzésével és hosszadalmas pereskedésekkel érte el.

A török utáni újjáépítés nagy alakja volt. Püspöki kinevezésével egy olyan, a fél Dunántúlra kiterjedő (Zala megye nagy részét is magába foglaló) egyházmegye élére került, amelynek székhelyét és területét többségében protestánsok lakták, amelyben a török uralom alatt a falvak mintegy háromnegyed része

elpusztult, a katolikus egyházszervezet, igazgatás és birtokrendszer szétzilálódott, s a kisszámú katolikus alsópapság sem állt hivatása magaslatán. Beiktatásakor egyházmegyéje 141 községében csak protestáns lelkész volt.

Bíró Márton püspök működése alatt végiglátogatta az egyházmegye összes plébániáját, felújítva ezzel a visitatio canonica (egyházlátogatás) török alatt elhanyagolt szokását. Az egyházmegyében általánossá tette az anyakönyvezést. A plébániák mellett iskolákat hozott létre, és elősegítette és elvárta a papoké mellett az iskolamesterek képzését is.

Kormányzása tizennyolc éve alatt 88 új templomot építtetett, 109-et felújított, 48 új plébániát

szervezett, 43-ból kiűzte a protestánsokat. A tudományoknak és művészeteknek buzgó pártfogója volt. Az általa építtetett vagy renováltatott és felszerelt templomok magas színvonalú, művészi értékű alkotások. Kedvenc tartózkodási helye Sümeg volt, ahol barokk püspöki palotát és új plébániatemplomot építtetett, amelyet F.A Maulbetsch freskói díszítenek.

Műveit latin, német és magyar nyelven adták ki, prédikációi mellett egyházi énekek összegyűjtését és kiadását is szorgalmazta.

Neveltetésének megfelelően – és a protestáns hatást ellensúlyozandó – fontosnak tartotta a magyar nyelv művelését.

Mivel Zalaegerszeg püspöki mezőváros/uradalom volt, az itteni építkezések az uradalmi intéző, Pintér Máté felügyelete alá tartoztak. Bíró Márton idejében épültek Egerszeg máig is látható barokk műemlékei, elsősorban a Mária Magdolna templom, amelyet Johann Ignaz Cimbal freskói díszítenek, valamint az itteni céhek anyagi áldozatából a Kálvárián álló Szent Kereszt/Szent Ilona kápolna és az olai temető Szent Anna kápolnája. Pintér Máté pedig végrendeletével az ispita (a szegények menedékháza, ma Erste Bank épülete) felépítésének lehetőségét teremtette meg.

Az „eretnecség” kiirtására a világi hatalmat is mozgósító rendszert dolgozott ki 1750-ben megjelent Enchiridion-jában, amelyet azonban XIV. Benedek pápa és a racionalista udvar befolyására Mária Terézia betiltatott. A bécsi udvari körök megváltozott szemléletét tükröző királyi ítélet megtörte a főpap életének lendületét. Egyre gyakrabban vonult vissza sümegi kastélyába, úgy tűnik, maga is megfáradt, a

túlfokozott, feszített munka felőrölte. A harcok helyett inkább a megbékélést, az ellentmondást nem tűrő keménység helyett pedig az Isten akaratában való megnyugvást kereste. Végrendelete mintegy összefoglalása életének és céljainak.

1762. augusztus 10-én, Veszprémben halt meg.

Életéről Pehm (Mindszenty) József írt könyvet

Padányi Bíró Márton és kora címmel, amely 1934-ben, Zalaegerszegen jelent meg. Rövidebben – és munkáját felhasználva Veress József tanár írt róla, olvasható a

<http://padanyi.uni-pannon.hu/padanyipusok.php> honlapon. Mind a püspököt, mind a korszakot érdekesen, de tudományos alapossággal mutatja be Tüskés Gábor és Knapp Éva munkája: Padányi Bíró Márton

és a dunántúli protestantizmus:

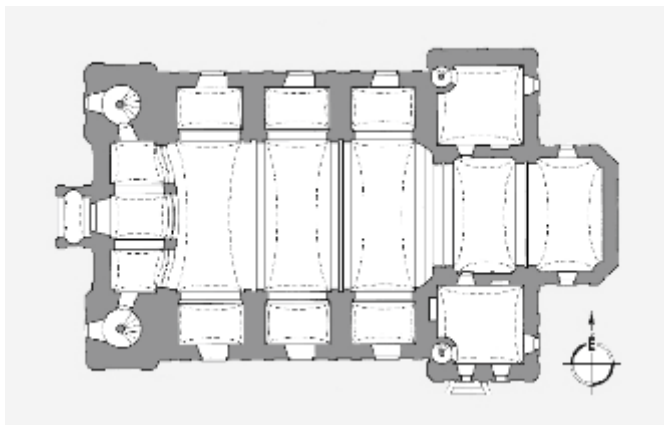
http://reformacio.mnl.gov.hu/sites/default/files/csatolmanyok/17_vttar_1989-2_12_tuskes-knapp.pdf

Végrendelete latinul és fordításban is olvasható:

https://library.hungaricana.hu/hu/view/VESM_31/?pg=6&layout=s

A kötet bevezetőiben is sok érdekességet tudhatunk meg a püspök személyéről és a korról, amelyben tevékenykedett.

Marx Mária

Jan Twardowski

az írás

Jézusom aki nem vettél tollat a kezébe

nem is görnyedeztél papírlap fölött

nem írtál evangéliumot

miért nem írunk mi úgy ahogy beszélünk

nem írunk úgy ahogy szeretünk

nem írunk úgy ahogy szenvedünk

nem írunk úgy ahogy hallgatunk

ahogy nincs kicsit úgy írunk

Kölcsönös kötelesség- és segítségvállalás, összetartás, közösségvállalás, felebaráti szeretet. Ha fellapozunk egy lexikont, ezeket a keresztény ember számára alapvető és vitán felül álló fogalmakat mind megtaláljuk a szolidaritás címszó alatt. Ha igyekszünk jó keresztényként élni, akkor a szeretet, a segítségnyújtás, az összetartás mindennapi életünk része kell legyen. Mégis, napjainkban ez a sokszor hangoztatott, meggyőződés szerint méltatlanul lejáratos és elhasznált kifejezés mintha egyfajta parancsszóként csengene a fülünkben. Ha pedig nem vagyunk kellően szolidárisak, kellően segítőkészek, elmarasztalás, megbélyegzés és a kiközösítéssel való fenyegetőzés jut osztályrészül. Adódik a kérdés, hogyan gyakorolja helyesen a szolidaritás erényét a keresztény ember, a keresztény értékeken alapuló nemzet, s kinek áll jogában eldönteni, hogy szolidárisan cselekszünk-e vagy sem. Hitem szerint egyetlen ítélőnk van, a Mennyei Atya, helyesen pedig akkor cselekszünk, ha Jézus tanítását követjük. „Legyetek tehát okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok.”

Balázs Zoltán - polgármester

„...börtönben voltam és meglátogattatok...” (Mt 25,36) – szoktuk idézni Jézus szavait. Az ítéleten majd a szeretet indította tetteink alapján ítéltetünk meg, ezért olyan fontos azokkal az emberekkel foglalkozni, hozzájuk lehajolni, akik ránk szorulnak. Az viszont egyáltalán nem mindegy, milyen lelkiállattal tesszük ezt.

Amikor börtönlelkésznek kineveztek, kíváncsisággal vegyes aggodás volt bennem. Egy olyan világba léphetek be, ami zártasága miatt titokzatos. Nem mindenkinek adatik meg, bár lehet, hogy nem is sokan vágyakoznak oda. Aggodás volt bennem egyrészt amiatt, hogy én mit tudok ott tenni. Az akkori 5 éves papi múltammal, mi az, amit ezeknek az embereknek tudok adni? Másrészt azért, hogy külön tudom-e választani a bűnt, amit elítélünk – a bűnöstől, akinek irgalommal segítünk a jobbá válásában?

Ők, akik elkövetett bűncselekményük miatt bűnhődnek nem számok, nem statisztikai elemek. Ők a mi testvéreink, akikkel Jézus azonosítja magát: „Amit a legkisebb testvéreim egyikével tettetek, azt velem tettétek.” (Mt 25,40) Számomra – most – ezt jelenti, amit Ferenc pápa szorgalmaz: menjetek el a perifériákra és segítsetek az ott élőkön. Don Mario Picchi, egy kábító-szerfüggőket segítő otthon alapítójának gondolata: „Hogy mi is marad majd utánam...? Azt hiszem, a konkrét gesztusok, a szolidaritás, mely megtöri az önzést és a másik felé indít”. Ez a gondolat segítse mindannyiunk életét!

Gyöngyös Balázs - börtönlelkész

A szolidaritás szó nekem egy alapvető kötelességet jelent, amely a segítség vállalásra kötelez. „Szeresd felebarátodat, mint saját magadat!” olvashatjuk az evangéliumban. Ez parancs, arra is utasít minden jó szándékú keresztény embert, hogy forduljunk oda embertársaink felé és tudjunk segítő kezet is nyújtani. Persze olvasni és hallgatni könnyű. Nekem is saját kis emberi félelmeimet, árnyékomat kellett átugranom, mikor először egy karitás adománnyal a kezemben egy rászoruló embertársam felé fordultam. Nem ismerem, nem is láttam, de ő is a felebarátom. És talán most tudtam egy picit segíteni. Jó érzés, amit megélni kell. Ugyanakkor nem könnyű rá megtalálni az időt, az alkalmat, az energiát, de olykor sikerül.

Jó látni, hogy a Mária Magdolna plébánia Karitás közössége meg tudja élni a szolidaritást és nélkülöző, szenvedő, beteg embertársi felé tud fordulni. Remélem egyre többen találnak ehhez lelki indítást és erőt.

Simon Zoltán - karitás-vezető

Nem lennénk igazi keresztények, ha nem osztoznánk a gyászolók fájdalmában. Jézus is ezt tette, amikor könnyezett barátja, Lázár sírja előtt. Ha ő nem szégyellte könnyeit, nekünk sem kell szégyellnünk.

Az ember ragaszkodik az élethez, a létezés sok-sok öröme erősíti bennünk a szeretetet. Isten nem a halálra, hanem az életre teremtett minket. Vajon szereteteink elvesztésekor hol, miben, kinél keresünk vigasztalást? Sokan az időt említik „orvosként”, amely minden sebet begyógyít. Mi keresztények nem érhetjük be a természet vigasztalásával. Pál apostol tanít: „ne szomorkodjatok úgy, mint azok, akiknek nincs reményük az örök életben”. Jézus ezt mondja: „Higgyetek Istenben, és bennem is higgyetek! Atyám házában sok hely van!” (Jn 14,1-2).

A gyászolók mellett lehetünk szeretetünkkel, együttérzésünkkel, egy kedves kézszorítással, de legfőképpen imáinkkal. Egy édesanyának meghalt a gyermeke. A szomszéd kislány azt kérte édesanyjától, hogy átmehessen hozzá vigasztalni. Amikor hazajött, édesanyja azt kérdezte tőle, hogy vigasztalta a gyászoló anyát. A kislány ezt felelte: az ölébe ültem és együtt sírtam vele.

Stróber László - plébános

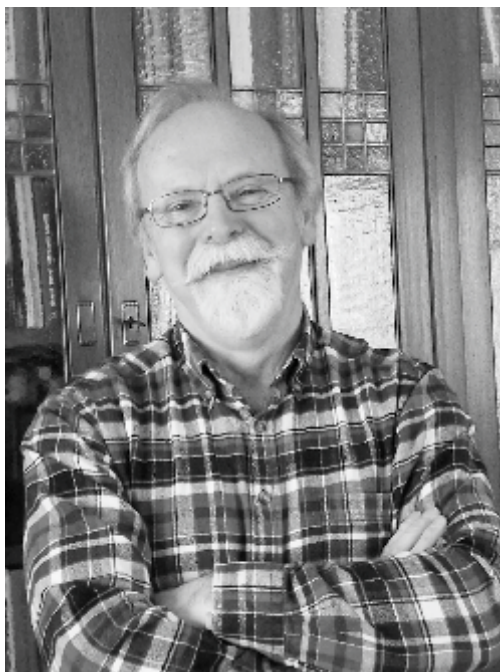
Riport

2019. január 6-án, Vízkereszt ünnepén alakult meg Szombathelyen az Egyházmegyei Cursillo Titkársága. Az egyházmegyében 29 éve működő mozgalom tagjai Ercsényi Lajos zalaegerszegi cursillóست választották meg az egyházmegyei szervezet világi elnökének. Ercsényi Lajos 1953-ban született Budapesten. 1974-ben vízügyi építőmérnöki végzettséget szerzett Baján, de a kezdetektől nyugdíjba vonulásáig a számítástechnika területén dolgozott. (Érdekesképpen elmesélte, hogy két és fél évig Mongóliában tevékenykedett, ahol munkatársaival a vízügyi kataszter összeállítása volt a feladatuk.) 15 évig közpvezető állásban dolgozott az egyik nagy, országos fiókhálózattal rendelkező bank budapesti központjában, informatikusként. Négy éve költözött Zsámbékról Zalaegerszegre, miután 2014-ben, egy szombathelyi lelkigyakorlaton megismerkedett az akkor özvegyen élő, ma már nyugdíjas hitoktató Iványi Judittal, feleségével.

- Hol és mikor találkozott először a Cursillóval?

Korábbi lakóhelyemen, Zsámbékon pezsgő egyházi élet volt és van. Egyik ottani barátom noszogatótt, már sokadszorra, hogy vegyek részt egy cursillón. 2017. decemberben Budatétényben estem át a „tűzkeresztségen”. Ekkor már Zalaegerszegen laktam, és Judit közösségéből egy barátunk is elkísért. A kurzusról vasárnap hazafelé tartva a föld fölött suhantunk az autóval, akkora tüzet kaptunk.

Ekkor határoztam el, hogy megkeresem a zalaegerszegi cursillósokat. Kértem „hivatalos” adat-szolgáltatást, kik is ők, de mindössze hat nevet kaptam. Minden erőlködésünk ellenére, velük nem sikerült kapcsolatot teremteni. Mígnem egy nap kutyasétáltatás közben telefonon hívott egy ismeretlen hölgy, akihez kissé rejtélyes úton jutott el a kapcsolatkeresésem híre. A hölgy Bangóné Ida volt, a Szent Anna cursillós csoport vezetője. Meghívott, hogy csatlakozzam hozzájuk. Lenyűgöző volt számomra, hogy a csoport tagjai a 80-as évek óta milyen hűségesen tartják a kétheti összejöveteleiket!

Hálás vagyok, hogy befogadtak, támogatnak – és szeretnek!

2018-ban Kaposszentbenedeken „csendes munkatársként”, segítőként vettem részt egy cursillón, majd tavaly ősszel Tahiban elvégeztem a munkatársképzőt is.

- Mit lehet tudni a Cursillo-Mozgalom szervezetéről?

A Cursillo [cursillo spanyol szó, kiejtése kurszijjó, a kereszténységről szóló rövid tanfolyamot jelent] civil szerveződésként indult az 1930-as években, Mallorcán. Ezt a lelkigyakorlatot, Eduardo Bonnin alakította ki és kezdte alkalmazni főként fiatalok keresztény lelkiségű képzésére. A cursillót végzetek csoportjainak a támogatására az egyházmegyékből titkárságot alapítanak, minden érintett országban van nemzeti és ezeket összefogó nemzetközi titkárság is. Ezeknek az élén lelki (egyházi) és világi vezető is van. A hazai Cursillo lelki vezetője a mi megyéspüspökünk, dr. Székely János atya.

1989-ben volt az első hazai cursillo (valószínűleg Ópusztaszeren, de a forrásaim ebben kissé bizonytalanok), melyet Gaál Jenő verbita atya és csapata tartott. A mi egyházmegyénkben az első cursillo 1990-ben Szombathelyen volt, jövőre lesz tehát 30 éve. Közel 10.000 cursillista végezte el az országban és a határmentén a verbiták által vezetett kurzusokat, a 90-es években szinte minden hétfőn volt egy-egy cursillo valahol.

- A cursillo formáját, tartalmát mindig titok övezi. Miért van az, hogy ilyen keveset lehet megtudni arról, mi is történik egy ilyen kurzuson?

A cursillo mélyen evangéliumi és élmény-alapú. Ennek a titokzatosságnak az oka, hogy jobban élménnyé válhasson, a rádöbbenés tisztán megélhető legyen.

- Hány kurzust terveznek egy évben?

Zalaegerszegen az utóbbi években nem volt cursillo, Nyugat-Dunántúlon Kőszeg és Tihany voltak az

ismert képzési helyek. Most kaposvári segítséggel valósítjuk meg a 20 fővel induló márciusi férfi kurzust, és reményeink szerint talán két év múlva már saját csapattal leszünk képesek a helyi kurzusok lebonyolítására. Évi két-két női és férfi cursillo tartása a célunk, melyhez képzési házat is szeretnénk létesíteni.

- *Miért van szükség külön női és férfi cursillóra?*

A két nem képviselői máshogy viselkednek egymás jelenlétében. Van, amit egymás előtt nem mernek, vagy tudnak kibontani, így pedig nem működik a dolog.

- *Milyen kihívások elé néz egyházmegyei titkárként?*

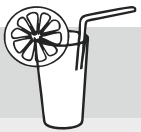
Itt nyugaton – Gaál Jenő atya kőszegi irányításával – a Cursillo verbita „hangszerelésű” ága alakult ki. Az ő kurzusai bizonyos szempontból mások, mint a

jezsuiták által, Szent Ignác-i alapokon vezetett kurzusok, mint amelyet például Kaposszentbenedeken tapasztalhattam meg. Szeretném a kétféle megközelítést úgy ötvözni, hogy a Bonnin-i elvekhez legjobban igazodó képzést tudjunk megvalósítani.

Nagy feladat, kihívás az is, hogy megértessük a résztvevőkkel: a Cursillo végső célja, az örömhír megjelenítése a világban. A cursillós csoportok nem azért működnek, hogy egymásban erősítsék, tartsák meg a cursillón kapott tüzet, hanem azért, mert a feladatuk a környezetükben való „világítás”, a folyamatos tanúságtétel. A csoportok találkozóin (az ultreyán) ennek a tapasztalatait kellene megosztanunk egymással, és e fölött ünnepelni.

Remélem, ha valaki megéli a cursillót a mindennapokban, megéli azt is, hogy ennek az „életvitelnek” a megkoronázása a vasárnapi szentmise.

Szabó-Hidvégi Orsolya

Frissítő

Frissítő: Szeretnénk az anya-egyház gyermekeinek sokszínűségét, igaz értelemben vett gazdagságát bemutatni ebben a rovatban. Így vonzó, hiteles közösségekkel ismerkedünk meg reményeink szerint több számon keresztül, hogy a „plébánia családja” a „távoli rokonokat” is megismerje! Kortyolgassuk a frissítőt! Ezúttal a Chemin Neuf [sömen-nőf] Közösség mutatkozik be – Szabó-Hidvégi Orsolya segítségével

A Chemin Neuf Közösség

Chemin Neuf (ejtsd: sömen nőf, „új út”) Közösség ökumenikus elhivatottságú katolikus közösség, amely egy imacsoporthoz született 1973-ban, Lyonban (Franciaországban). Ma közel 2000 tagja van, mintegy harminc országból. Házaspárok, családok, szerzetes férfiak és nők döntöttek úgy, hogy a szegény és alázatos Krisztust követve a közösségi életet választják, hogy szolgálják az Egyházat és a világot.

A Chemin Neuf Közösség egyik különlegessége, hogy házaspárok és szerzetes testvérek együtt köteleződnek el és együtt élnek.

A Közösség tagjai között több mint 300 olyan testvér van, aki szerzetesként köteleződött el Isten Országáért: körülbelül 150 pap illetve szerzetesi képzésben részt vevő testvér, és 150 nővér. A szerzetes testvérek lelkigyakorlatos házakban, plébániákon, kollégiumokban vagy a közösség által vezetett

különböző alkalmakon és képzéseken vállalnak szolgálatot.

A házaspárok „életközösségben” (a közösség egyik házában) vagy „kerületi közösségben” (egy környéken) laknak. A közösség házaspárjainak nagy része a szakmájában dolgozik, és különféle kötelezettségeket vállal a világban.

A közösség lelkisége egyszerre táplálkozik a Szent Ignác-i hagyományból és a karizmatikus megújulás tapasztalataiból. Minden testvér a saját egyéni módján megtapasztalja a „Szentlélek-keresztség” megújító élményét. A Szentlélek-keresztség, ugyanúgy mint a Szent Ignác-i lelki gyakorlat, meghatározza a közösség életét és misszióját. Olyan, mint egy

személyesen, tudatosan újra kimondott „igen” a keresztségben már megkapott Szentlélek.

A közösség hú akar maradni az imához, melyet Jézus halála előtt mondott: „Legyenek mindnyájan egy”. (Jn 17,21) A katolikus, ortodox, anglikán, református, evangélikus, pünkösdisták és más

kisegyházakhoz tartozó tagjai együtt élnek, imádkoznak és evangelizálnak anélkül, hogy lemondának felekezeti hovatartozásukról és a saját egyházzukkal való egységről.

A közösség missziója alapításától fogva az evangelizáció – válaszolva a hívásra, hogy Krisztus szeretetét hirdessük minden embernek – és a keresztények képzése, hogy megerősítse őket hitükben, hogy lehetőséget adjon nekik az elköteleződésre, és hogy támogassa őket az Egyházban és a társadalomban vállalt felelősségük hordozásában.

A közösség tevékenységei: Kána-misszió a házaspárok és a családok szolgálatában; Ifjúsági misszió 14-18 és 18-30 éveseknek; a helyi egyház és a plébániák szolgálata (1980 óta több püspök bízta plébániai szolgálat ellátását a közösségre); Szent Ignác-i lelkigyakorlatok tartása; Siloe-misszió – anamnézis-lelkigyakorlatok; nemzetközi képzési központok működtetése.

A Chemin Neuf Magyarországon

2007. június 13-án a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia engedélyezte a Chemin Neuf Közösség egész Magyarország területén való működését. A közösséget „vallásos célra létesülő önálló egyházi szer-

vezetként” vették hazánkban bírósági nyilvántartásba 2007. augusztus 10-én. Székhelye: 3943 Bodrogolaszi, Kastély u. 1. A Tokaj-Hegyaljától néhány kilométerre a Bodrog partján fekvő Bodrogolaszi kastély ad helyet a közösség lelkigyakorlatos házának.

A közösségi ház pedig, ahol a testvérek a napi imából táplálkozva végzik hétköznapi feladataikat, és megélik a közösségi élet kalandját, Budapesten, Zugligetben található. Ez a ház ad helyet a közösség rendszeres találkozóinak, és itt működik az általuk fenntartott Néri Szent Fülöp Kollégium, 18-25 éves fiatalok számára.

Tevékenységük: a közösség minden kedden 20 órakor imacsoportot tart a budapesti Szent Angéla Gimnáziumban. Tavasszal 4 napos anamnézis-lelkigyakorlatot, nyáron egyhetes Szent Ignác-i csendes lelkigyakorlatot tartanak. 7 hétvégéből és 1 hét Szent Ignác-i lelkigyakorlatból álló Emmausz bibliai és lelki képzést szerveznek családosoknak is. Házaspároknak egyhetes nyári lelkigyakorlatot tartanak (Kána-hét), amin a párok gyermekeikkel együtt vehetnek részt. Az ifjúsági korosztálynak hétvégeket, útkereső esteket, Jerikó-lelkigyakorlatot szerveznek.

Szabó-Hidvégi Orsolya

Jan Twardowski

várakozás

Nézd ezt a bolt előtt megkötött kutyát
a gazdájára gondol
és tépi hozzá magát
várja két lábon állva
számára a gazda az udvar az erdő a rét az otthon
a szemével kíséri
a farkával sóvárogja
csókolj mancsot neki
tanítja hogyan kéne Istenre várnunk

Köszönetet mondunk a fordítónak, Sajgó Szabolcs SJ atyának, hogy hozzájárult a versek közléséhez.

„Szegény Egyházat akarok!”

E szavak hallatán elgondolkodhatunk azon, hogy vajon ki akar itt szegény egyházat? És kinek a szavai lehetnek a kérdő mondatban? Eszünkbe juthatnak az aranyozott barokk oszlopfők, a szárnyas angyalok óriási szobrai, a végeláthatatlanul magasba emelkedő oltárok... Már hogyan lenne szegény az egyház, ha ilyen gazdag? A katolikus egyház templomai nagyrészt közvetlen tapasztalataink szerint hasonlóan jellemezhetők.

A mondat a szívemből ugrott ki, egyesülve sokak vágyával, akik így éreznek. Rezonál Róma püspökének, a Katolikus Egyház legelső emberének, Ferenc pápának a kívánságával.

De hogyan legyen szegény az egyház, melynek fővárosát mindannyian csodáljuk?

Szent Lőrinc a római egyházmegyében diakónusi szolgálatot végzett a 3. században, bár nem rómainak született, Sixtus pápa mégis maga mellé vette. Valerianus császár pedig meg akarta szerezni az Egyház vagyonát, a kincseit. Lőrinc három napos haladékat kérve meg is jelent a szegényekkel, a betegekkel, a koldusokkal, a bénákkal, mondván: „Ők az Egyház kincsei!” Ekkor azonnal halálra adták, megsütötték rostélyon, amit bátran és humorral fogadott. Az augusztus közepi hullócsillagokat Lőrinc könnyeinek is szokták hívni.

Amíg egy keresztény (a Jézus tanítása szerint élni akaró) embernek (nekem) a kincse az autója, a háza, a társadalmi pozíciója, az úgynevezett befolyásos emberekkel való kapcsolatai, addig az a testvérünk mégsem „jó testvérünk” nekünk. Mert valami nincs rendben, valami zavar bennünket. Ugyanígy, az az egyház, amelynek a kincsei nem a Jézusban hívő férfiak, nők és gyerekek, addig az az egyház, hogy úgy mondjam, csak elméletileg egyház. Egy szép épület, de üresen kongva. Ferenc pápa azt mondja, hogy az

egyháznak „anyai szíve” van: mert együttérez, segíti népét, segít kibontakozni, nagylelkű a munka megbecsülésében, jó szóval veszi körül gyermekeit, örül a „családi” összejövedeleknél (mise, beszélgetés, programok, születésnap...) Észreveszi a kegyelem munkálkodását, elébe fut a fájó szívnek, kockáztatja az előírt szövegek megváltoztatását, a hivatalosság helyett előnyben részesíti a barátságosságot. Az anyai szívű egyház Krisztust mutatja fel és nem az újonnan emelt aranyozott oltár magasságait és mélységeit elsősorban! Hiába az aranyunk, ha nincsen bennünk Krisztus élete! Hiába a sok festmény, ha önelégültséghez, elbambuláshoz vezet és nem önmagunk megtéréséhez, az Istennel való találkozáshoz! Hiába

a csodás szőnyegek, ha nagyképűvé teszik a rajta járó és nem pedig jókedvű alázatossá!

Félreértés ne essék: nem a művészetek lebecsüléséről van itt szó. A művészet, az igazi művészet mindig szakrális. Isten felé emeli a lelket, a képzeletünket, a gondolatainkat öfelé tereli. A szép vonz bennünket. A képpel való

imádság is a szemlélődő ima egyik megvalósulása. A művészeti alkotásokban az ember teremtő ereje dicséri Isten teremtő nagyságát, hiszen általa alkotunk mi is valamit. Az alkotói folyamat és az alkotás szemlélése is Istennel való találkozássá lehet, vagy annak a forrásává.

Az egyházunk olyan, amilyenek mi vagyunk. Mi az én kincsem...? Miért? Mit ad ez/ő nekem...? Mit ad hozzám? Ha meghalok, akkor is ezt/őt látom legnagyobb kincsemnek...? Mi az értelme az életemnek...? Hová tartozom...? Ha őszintén, szemünket becsukva felelünk magunknak ezekre a kérdésekre, akkor már sokat tettünk! Vegyük komolyan saját válaszainkat!

Testvérek! Nincs tökéletes keresztény ember! De azt is mondja Ferenc, hogy a szentek sajátja a bűn, a bűnösségük hozzájuk tartozik. Tehát bűnösök lehetünk, mondja a pápa, de megátalkodottak nem! Vagyis bűnünket észrevenni és tényleg kimondva

megbánni, hasznunkra válik. De ha azt mondom, hogy nekem nincs bűnöm, akkor hazudok és valahol tényleg megátalkodott vagyok, mert nem veszem komolyan saját életemet, bűneimet, rossz szokásaimat, megszólásaimat. Akkor nem tudok valahonnan valahová fejlődni, alakulni. Ha az önismeretem ilyen alacsony fokú, milyennek láthatom az embertársaimat? Ne legyünk kívülről fehérre meszelt csodálatos sírok, akik belül pedig bűzösen rothadnak. Vállaljuk a bűneinket, és forduljunk vele az Úrhoz örömmel és alázattal. Csak az Úr tud minket megmenteni a meg-

átalkodottságból és a bűneinkből. Ennek sokszor egy másik emberrel való találkozás az eszköze. A jelen pillanat a legjobb pillanat arra, hogy ezt elkezdjük. Ne halogassuk, ne toljuk holnapra, mint a fogyókúrázást! Kérjük kitartóan ezt a kegyelmet mi is a pápával magunk és egymás számára, hogy ne essünk a megátalkodottság bűnébe, és mindig szaladjunk haza az apai anyai házba úgy, mint a kisgyerek, aki azonnal megmondja édesapjának, hogy izgatásában eltörte az üveg poharat!

S. Ivancsics Evelin

Imádkozzunk

Jaj nekem, Uram...

Jaj nekem, Uram,
mert akarom, nekem legyen igazam.
mert én hithű keresztény vagyok.
mert ha más nem én vagyok,
az halál fia.
Pokolra küldöm,
mert Jézus nem rólam beszél,
amikor a bűnösökről szól;
mert a te nevedben megölöm,
megsemmisítem, tönkreteszem a jó hírét,
félelemmel töltetem el a szívét,
ha meglát, vagy ha csak rám gondol;
mert a Te képmásodat leköpöm ilyenkor,
hisz én vagyok a Te igaz másod,
és mert én jobban tudom, hogy milyen az,
mint Te magad, hisz nincs rá időd,
hogyan ezen elgondolkodj;
de én simán fölmutatom, hogy íme,
íme, ecce: az Ember! Én vagyok!

(...)

S lassan, megvakulva
önnön fényemtől,
az Úr jön felém,

s megfogja két kezem,
s én egyáltalán nem ismerem.
Szinte félek: kinek kezei ölelnek engem?
Ki vesződik velem?

Mert, jaj, nekem nincs emberem,
a forrás nem tud mosdatni engem?!

(...)

Fényem lett vakságom,
vakságom lett a Fényem.
Fénye lett az én Világosságom,
az Ő Világossága: mindnyájunk
vágyott látása.

S. Ivancsics Evelin

Gyökössy Endre: Akarsz-e meggyógyulni?

„Sokan úgy gondolják, hogy a betegségeknek kb. 80 %-a lelki eredetű. Ez téves állítás. Ugyanis a 100%-a az.” Ezt a meglepőnek tűnő kijelentést egy orvos tette az egyik tv-csatornán nemrégiben. Nos, érdemes elgondolkodni a fentieken – különösen most februárban. (Ld. Betegek világnapja)

Dr. Gyökössy Endre pasztorálpaszichológus könyve ehhez jó olvasmány.

Munkájában a szerző egy bibliai történetből indul ki: a János evangéliumából jól ismert, 38 éve a Bethesda mellett betegen fekvő ember példázatából.

„Amikor látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már milyen hosszú ideje, megkérdezte tőle: Akarsz-e meggyógyulni?”

Ha elejétől a végéig elolvassuk ezt a szentírási szakaszt (Jn 5,1-16), megérthetjük, milyen sok jelentéssréteget hordoz a történet – a saját betegségeinkre vonatkozóan is.

Segítségül lássuk csak könyvünk fejezetcímeit: Akarsz-e meggyógyulni akarategyengeségedből? ... képzelgéseiteid rabságából? ... félelmeidből? ... haragodból? ... magányosságodból? ... hamis gyászból? ... a halálfélelemből?

Gyökössy Endre jó teológusként, sok-sok tapasztalattal rendelkező lelkipásztorként s a svájci pszichológiai tanulmányait is felhasználva, jó emberismerettel és a lélek mélyére. Meglepő megállapításokat tesz, meghökkentő kérdéseket tesz föl olvasójának.

Éppen úgy, mint Mestere.

Fejezetről-fejezetre kiválaszt egy-egy okot, a lélek mélyén gyökeret vert bűnt a szerző – hogy magunkra ismerjünk. Például így ír: „Gondolj csak a bethesdaire! Három okunk is van feltételeznünk róla: minden bajának alap-okai az ő akarathiánya volt.

Először is gondoljunk a történet végére, ahol Jézus figyelmezteti: „Többé ne vétkezzél!”. Arra lehet következtetnünk, hogy vétke és akarategyöngesége között kapcsolat állott fenn.

Másodszor: akarathiányára következtethetünk abból is, hogy tehetetlenül, szinte lelkileg is bénán fekszik ott, talán hosszú évek óta. Egyszerűen csak ott van. Nem tud dönten, még szóval sem, hiszen Jézus

kérdésére: „Akarsz-e meggyógyulni?” – tulajdonképpen nem is válaszol. Amit mond, az mai szóval: mellébeszélés, siránkozás.

Harmadszor: a bethesdaire beteg akarathiányára mutat az az egyszerű tény is, hogy önmaga sorsáért mást okol. Jellemző ez a mondata: „Más lép be előttem.” Az elnyomott, a kisebbségbe, a magányba csúszott ember védekezése ez.

Íme, milyen következményekkel járhat az akarathiánya:

Lelkileg bénult lesz.

Mindezt – mást okol.”

Testi betegségeink gyökere lehet még pl. a félelem, a szorongás. Gyökössy Endre így ír erről: „Képzeljük el, mi történne azzal az emberrel, aki állandóan maga fölé tartaná a kezét, mintegy védekezésül? Elszibbadna! Megdermedne! De a lélek is el tud zsibbadni és az idegzet is tönkre tud menni, ha állandóan védekezik. Sőt, mindez „áttételeződik” a testre is. (...) Mivel védekezhettünk a félelmek ellen?

Egy megfigyeléssel: Jegyezzük fel, csak egy hónapon át (de pontosan!), mitől félünk. Ha a hónap végén átnézzük a feljegyzéseket, kitűnik: amitől féltünk, annak csak egy kis része következett be. És ami bekövetkezett, az elhordozható volt. (...)

Egy mozdulattal: azzal a mozdulattal, amellyel Jézus Krisztus egyszer szembefordult az Őt megkövezni akarókkal (vö. Jn 8,59). Nevét segítségül hívva forduljunk szembe félelmeinkkel!

Ha a víztől félünk: menjünk bele.

Ha a beszédétől: beszéljünk. (...)

Hittel: azzal a hittel, hogy sorsunk nem vaksors! „Szem” van mögötte. Mindent együttlátó és rendező intelligencia: Isten.”

Eljutottunk a könyv legfontosabb üzenetéhez.

„Jézus Krisztus döntő lépéseket tett felénk és értünk, ám mégis nemegyszer a mi egyetlen lépésünkön, mozdulatunkon múlhat: meggyógyul-e életünk, testi-lelki betegségünk?! Mert azt a lépést, mozdulatot: nekünk kell megtennünk – Felé.”

Ha elolvassuk ezt a könyvet, teszünk egy lépést. Megtanuljuk: mindig van lehetőségünk, hogy az életünk megújuljon az Úrban! Tapasztaljuk meg ezt! Válaszoljunk Jézusnak: Igen! Meg akarok gyógyulni!

Dömötörfi Nóra

A Legboldogabb Asszony

„Íme, mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék.” (Lk 1,48)

Egy eldugott, galileai faluban nőtt fel. Názáretben, ahonnét ugyan mi jó származhat (Jn 1, 46)? Ő Mária, az az egyszerű lány, akit Isten különleges kegyelme és örök terve folytán fogantatásától szeplőtelenül őrzött meg arra a legszebb és minden értelmet meghaladó feladatra, hogy az öröktől való második isteni személy, a testté lett Ige anyja legyen és szabad akaratával beleegyezve világra szülje őt. Fiával együtt végigjárta annak tövisekkel teli földi útját és lélekben vele egyesülve, a szívébe hatoló hét tör fájdalमतól halálra sebezve vele együtt szenvedte végig agóniáját, elfogadva Isten akaratát. Ő az az egyszerű, látszólag megvetett, sok nyomorúságot tűrt asszony, akinél senki sem ismeri jobban Isten titkait. Hitéért, reményéért és szeretetéért Isten testét és lelkét magához vette, felmagasztalta, jobbjára ültette, megdicsőítette és megkoronázta őt (vö. Jel, 12,1).

Ő a legboldogabb: boldog, mert hitt annak beteljesedésében, amit az Úr mondott neki. Boldog, mert ő a legszegényebb, akinek Isten a mindene. Boldog, mert ő a fájdalmas anya, akinek szomorúsága feltámadott fia láttán ujjongássá vált. Boldog, mert szelíden tűrte a világ minden rágalmat, és most Krisztussal uralkodik. Boldog, mert éhezte és szomjazta az igazságot, és eltelt az Isten teljességével. Boldog, mert irgalmas, hiszen elsőnek részesedett Isten irgalmából. Boldog, mert ő a legtisztább szívű, aki a mennyben örökre Istent szemléli. Boldog, mert békességgel tűrt, és soha nem lázadt Isten akarata ellen. Boldog, mert üldözést szenvedett az igazságért, ezért övé a mennyek országa. (vö. Mt 5,1-10)

Kanyarodjuk Galileából az ezer évvel ezelőtti Magyarországra, ahol Szent Gellért Fehérvárott tartja bemutatkozó beszédét, s ahol Szűz Máriát a „napba öltözött asszonynak” és „mennybe felvett Boldog-

asszonynak” nevezi. Feltételezhető, hogy a magyarok egy része a honfoglaláskor már felvette a kereszténységet és Gellért nem egy színtisztán pogány néphez szólt. Az asszony (úrnő) kifejezéssel pedig nem csupán a magyarok illeték az Úr édesanyját (ld. például a hagyományos horvát gospa vagy az ófelnémet frauwe kifejezést), a boldog jelző pedig eleve mély bibliai gyökerekkel rendelkezik: „Boldog, aki hitt annak a beteljesedésében, amit az Úr mondott neki!” (Lk 1,45) és „Íme, mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék” (Lk 1,48).

A régi magyar hiedelemvilág vélt vagy valós nagyasszonyára a jelen kori újpogányság egy állítólagos ösvallás isten-asszonyának képét vetíti rá és hajlandó levezetni belőle a keresztény magyarok

Máriába vetett, Szent Gellért által megfogalmazott Boldogasszony hitét. Ez ellen a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2007 szeptemberében így óvott minket: „Azt tapasztaljuk, hogy ismét erőre kapott egyfajta pogányság. Ahogyan Szent István halála után, úgy most is támadja a kereszténységet (...) Ezek egyike a különböző vallási elemeket keverő ún. „ősmagyar szinkretizmus.” Ez a jelenség azért is nagyon veszélyes, mert kereszténynek tűnő vallási nyelvezetet használ, és könnyen megtévesztheti még a vallásukat gyakorló hívőket is. Ezek közé tartoznak a Jézusról és Szűz Máriáról szóló tudománytalan állítások. Ilyenek pl. a „Jézus, pártus herceg”-elmélet, vagy a táltosok, a

sámánok és a pogány ősmagyar vallás egyéb valós vagy vélt elemeinek újraélesztése. Olykor még a legnemesebb hagyományörző mozgalmakat is felhasználják arra, hogy a pogányságot népszerűsítsék.”

A Jelenések Könyvének a napba öltözött asszonya a török-tatár dúlta Magyarország történelme során a pogányokon győzedelmeskedő kereszténység jelképe lett. Tekintsünk tehát igaz, tiszta igaz hittel a legboldogabb asszonyra, a názáreti Máriára, Isten megdicsőített anyjára, a magyarok Nagyasszonyára, akit Szent István királyunk királynőnké és pártfogónkká tett.

Baka Gabriella

Kézfogások:

Szolidaritás az iskolában

Iskolánk karácsony előtti hagyománya a Szeretettelután. Egy igazi „adok-veszek” forgatagban gyűjtjük az adományokat azoknak a családoknak, akik számára az ünnepi készülődést az anyagi nehézségek árnyékolják be. Szeretnénk, hogy diákjaink a vásári hangulaton túl, megértsék a lényeget: másokért tenni, lehetőségeinkhez mérten felelősséget vállalni, keresztény hitünk egyik alappillére. Ennek érdekében az eseményt minden évben lelki ráhangolódás kíséri, készíti elő. Pl. projekt munkában igyekszünk megismertetni a tanulókkal a különböző karitatív szervezetek tevékenységét, vagy példaképeket keresünk a szentek között, akik a felebaráti szeretetet, együttérzést egyszerű és mégis hősies fokon éltek meg.

Tavaly karácsonykor egy interneten érkezett felhívás hatására eddig még nem próbált módon készültünk fel. A facebookon megosztott üzenet olyan embereket keresett, akik szívesen írnának személyes karácsonyi üzenetet a börtönök lakóinak.

Lehetséges meglepni személyes ajándékkal olyanokat, akiket nem is ismerünk? Az iskolás gyerekek, fiatalok kiket ajándékozhatnak meg?

A Miasszonyunk Időskorúak Otthonát kerestük meg, hiszen velük éveken keresztül egy épületen belül, „testvérintézményként” működünk, és ők mind a mai napig rendszeresen imádkoznak iskolánk céljaiért. Az igazgatónő, Dr. Marx Gyuláné, szinte ima-meghallgatásként élte meg érdeklődésünket, hiszen arra vágyott, hogy az idős lakók személyes meglepetést kapjanak az ünnepen. A szálak összeértek, s az iskolában alkalmas kezek is voltak, akik összefogással segítettek megvalósítani a kezdeményezést. Az alsó tagozatos diákok képeslapot rajzoltak, a hatodikosok mézeskalácsot sütöttek, a felsősök és a gimnazisták bögrét festettek, üzeneteket írtak, üdvözlőlapokat készítettek. A kollégium diákjai a szállítást vállalták.

Önzetlenül tették a jót, s ez által maguk is megajándékozottá váltak.

Háriné Mile Mónika

és az idősek otthonában

A zalaegerszegi Kolping Otthon (régábban Miasszonyunk Időskorúak Otthona) lakói minden karácsonykor kapnak ajándékot az intézménytől, ezek általában a napi életüket praktikusán segítő eszközök, vagy finomságok az ünnepek megéléséhez.

2018 karácsonyán viszont valami különlegesebbet kaptak: a Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium diákjai mindenkinek névre szóló, díszített bögrét, képeslapot, finomságot csomagoltak. A különlegesség a személyességben, a névre szóló egyediségben rejlett. Az idős emberek egyik legnehezebb keresztje az egyediségük, sajátos szerepük megrendülése: itt az otthonban nincs már sikeres karrierjük, hatékony munkájuk, egykori társadalmi, családi elismertségük elhalványult. Lakók egy intézményben: egyik a sok közül.

A gyerekek figyelmes ajándéka a névre szóló bögrékkel, képeslapokkal arra emlékeztették őket, amit Isten üzeneteként olvashatunk: „Ne félj, mert megváltalak; neveden szólítalak: az enyém vagy.” (Iz 43,1)

Az egyik néni azt mondta, olyan ez a felirat a bögrén, mint egy simogatás, a másik határozottabban jobb étvággyal kezd a reggelijéhez. Egy bácsi elmesélte, hogy őt mindenhol a családján kívül csak a vezetékneven szólították és ez a személyes felirat meglepett, kicsit „hazavitte” a családjához.

Nagyon köszönjük Nektek, pedagógusoknak és gyerekeknek az időt és munkát, amit ránk áldoztatok, és hogy az otthonosság, családiasság érzését ajándékoztátok karácsonyra lakóinknak!

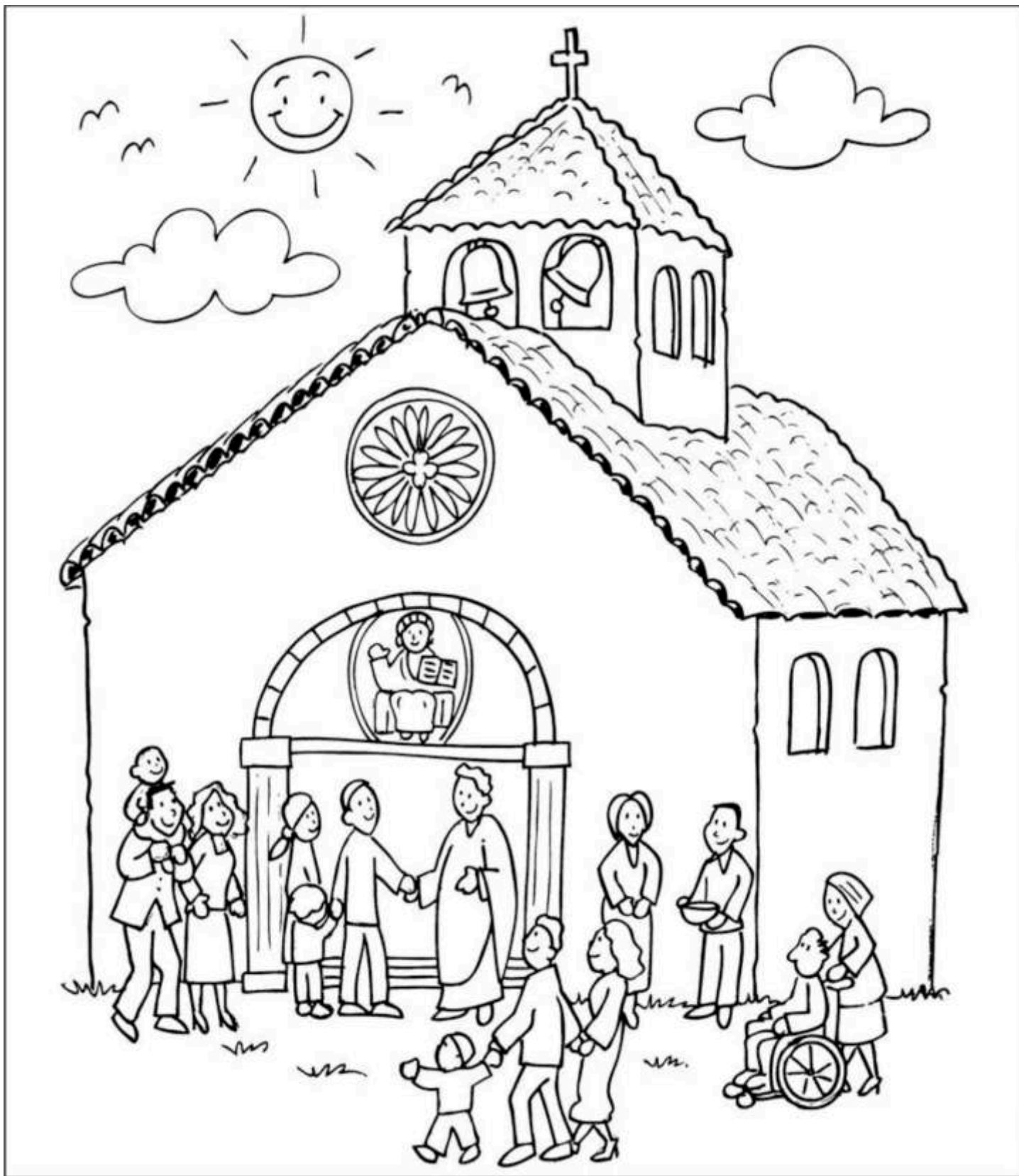
Szulyovszky Rita

Kicsinyeknek

Színezd ki!

Gyerekszáj

„Az a kígyó, az egy marha volt...”

„Epifánia = az az ország, ahol az elefántok laknak.”

Milyen vallásúak vagyunk? – „Romák.”

Hogy hívják a püspök atyánkat? – „Assisi Szent Ferenc”

Hogy hívják a három isteni személyt?

– „A három királyok.”

Hogyan rajzolják magukra a keresztények Jézus jelét? – „Filccel.”

„Házassági szentmisén voltunk.”

„A nőcicának született kiscicája. Úgy lelapult, mint egy bundakabát.”

Anyakönyvi hírek

2018 decembertől 2019 januárig

Házasságkötés

Simon Krisztián és Bujtor Barbara

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú párnak, a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Keresztelés

Kovács Alida Natália

Székely Hanna

Szecsányi Róza Zsuzsanna

Singh Aadhrith József

Bálint Melani

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Temetés

özv. Németh Józsefné sz. Huszár Anna (1950)

Pethő Miklós József (1942)

Döklén Józsefné sz. Bangó Margit (1935)

Doklea Mária (1930)

Tóth László (1961)

özv. Nagy Józsefné sz. Csiszár Mária (1928)

dr. Csiszár Lászlóné sz. Friedrich Zsuzsanna (1946)

özv. Bangó Istvánné sz. Mátyás Ilona (1938)

Szegleti Gyula (1924)

dr. Schlemmer Tamás (1929)

Takács Györgyné sz. Szabó Erzsébet (1941)

Kaposi Gyula (1934)

Breglovics Jenő (1943)

Varga Lajos (1940)

Kerkai Kálmánné sz. Bundics Franciska (1935)

Csepregi Béla (1952)

Horváth József (1937)

özv. Sipos Pálné sz. Kiss Erzsébet (1939)

Kovács Ferdinánd Ottó (1926)

özv. Tóth Lászlóné sz. Szentes Elvira (1933)

Benkő László (1955)

Tóth István (1945)

özv. Toplak Györgyné sz. Takács Etelka (1945)

özv. Takács Lászlóné sz. Szabó Mária (1935)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

MEGHÍVÓ
ISKOLÁRA FELKÉSZÍTŐ
FOGLALKOZÁSOKRA

Szeretnénk lehetőséget biztosítani szülő és nagycsoportos óvodások számára, hogy bepillantást nyerjenek iskolánk életébe. Gyermek-foglalkozásokkal, valamint iskolabemutatóval várjuk az érdeklődő szülőket és gyermekeiket.

Találkozási alkalmak:

2019. február 11. 16.30
SZÜLŐKNEK
A Mindszenty iskola bemutatása
Iskolavezetés,
Dr. Kurnay Róbert posztorális helynök, iskolaelkész

2019. február 25. 16.30
SZÜLŐKNEK
Így tanítunk
A leendő első tanítónők bemutatkozása

GYEREKEKNEK
Mesejáték

2019. március 12-13-14-én személyes találkozásra várjuk azokat a családokat, akik a következő tanévtől feltétlenül a Mindszenty iskola közösségéhez szeretnének tartozni. Előzetes regisztráció szükséges. Bővebb információ az iskola honlapján elérhető.

Elérhetőségeink:

MINDSZENTY JÓZSEF ÁLTALÁNOS ISKOLA, GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUM
8900 Zalaegerszeg, Zárda u. 25.
92/310-195 | mindszenty.zeg@internet.hu | www.mindszenty.net

BIBLIA ÉS MOZGÁS
avagy sportos lelkeség

MÁRCIUS 22-24.

Jelenkezési határidő: **MÁRCIUS 1.**

Hol?

Martineum Felnőttképző
Akadémia,
Szombathely

Kiknek?

15-25 év
közöttiek részére

Jelentkezz!

lekigyakorlat2019@gmail.com
Kiss Zsanett (Zala megye):
30/5881548

Horváth Katalin (Vas megye):
30/9395417

Részvételi díj: 6000 Ft

2019. január 6-án megalakult a **Szombathelyi Egyházmegyei Cursillo Titkársága**. Zalaegerszegről két cursillóst választottak a testületbe: a világi elnök Ercsényi Lajos lett, a tagok közé pedig Frimmel Sára került. A februári Martinus-újságban olvashatók a részletek. Gratulálunk nekik és gyümölcsöző munkát kívánunk!

Január 22-27. között zajlott a panamai **Ifjúsági Világtalálkozó**, ahová egyházmegyénkből két fiatal is eljutott. A hit közösségi tapasztalata, idegen kultúrákkal való találkozás hihetetlen gazdagságot rejt és a Szentlélek kegyelmei kísérik a nyitottságunkat!

Január 28-tól a zalaegerszegi Petőfi Sándor iskolában Tóthné Kokas Gabriella lett az **új főállású hitoktató**. Jó munkát és sok örömet kívánunk neki!

2019. február 1-től a Győri Hittudományi Főiskola felveszi Brenner János nevét, így hivatalosan Brenner János Hittudományi Főiskola, a szombathelyi intézmény pedig a **Brenner János Hittudományi Főiskola Szombathelyi Képzési Központ** nevet viseli.

Február 6-tól tíz szerdán át „Alpha kurzus” kezdődik plébániánkon. A kurzus a nagy kérdésekről: életről, hitről, Istenről szól. Azokat várjuk, akik ezekre az örök emberi kérdésekre keresik a választ, hitre akarnak jutni és hitben élni, megerősödni. A plébánia újságos asztalánál találhatóak az ismertetőik, amelyeken a jelentkezési lehetőség is megtalálható.

Február 11-én kezdődik a **Házasság Hete programsorozat**, melynek keretében hétfőtől-péntekig 17 órától Imaösvény áll rendelkezésre a Kertvárosi Templomban, 15-én a Chemin Neuf Közösség Kána-missziójának felelősei tartanak előadást a Mind-szenty Iskolában, majd február 17-én 18 órakor a Kertvárosi Templomban szentmise keretében rész-sülhetnek áldásban a házaspárok.

Van időm Rád! **Anyák és fiúk hétvégéje** lesz **2019. február 22.** (péntek) – **2019. február 24.** (vasárnap) között, **Apák és fiúk hétvégéje** pedig **2019. március 29.** (péntek) – **2019. március 31.** (vasárnap) között Szombathelyen a Martineum Felnőttképző Akadémián (Szombathely, Karmelita u. 1.) Ez utóbbi hétvégét az édesapáknak és 11-17 év közötti fiaiknak szervezik. Az együtt töltött idő, a beszélgetések a közös tevékenység által reméljük az apa-fia kapcsolat erősödését. Beszélgetés, játék, közös tevékenység, ima várja a résztvevőket.

Február 26-án 17 órakor a Szent Család Óvodában **nyílt napot** tartanak.

Március 1-3. között a Szent András Evangelizációs Iskola **Emmausz kurzust** tart a Szent Család Óvodában.

Március 5-én és április 2-án Uzsálné dr. Pécsi Rita előadásaira kerül sor a Szent Család Óvodában.

Március 19-én, kedden egész napos **szentségimádás** lesz a plébániatemplomban.

Április 12-én Zalaegerszegen kerül megrendezésre az **Egyházmegyei Ifjúsági Találkozó**.

Április 23-24-én lesz a **beiratkozás** a Szent Család Óvodába.

Május 1-jén az **Egyházmegyei Zarándoklat** idei célállomása a magyar határhoz közeli Pinkakertes melletti Maria Weinberg (Mária a Szőlőhegyen) lesz.

Május 31-én a Misszió Tours jóvoltából **zarándokvonat** indul Ferenc pápa csíksomlyói miséjére Szombathelyről. Részletek, foglalási lehetőségek az utazási iroda honlapján: www.missziotours.hu.

Július 28. és augusztus 3. között Bodrogolasziban **Kána-hetet** rendez a Magyarországi Chemin-Neuf Közösség.

Minden hónap második és negyedik csütörtök-jén 17:30-tól a Mária Magdolna plébánia-templomban **szemlélődő imádság** keretében keressük a találkozást a Jóistennel.

Minden hónap 13-án 18 órakor a kertvárosi templomban **fatimai szentmise** és szentségimádás van.

A Kálvárián **szombatonként hajnali 6-7-ig** az „Ébredés” közösség tart gitáros, énekes **dicsőítő imaórát**.

A Kálvárián **minden hónap második és negyedik csütörtök-jén**, 17 órakor lesz **szentmise**.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség kéthavonta megjelenő, ingyenes tájékoztatója.

Szerkeszti:

Tájékoztatási Munkacsoport
E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:

Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91.

Telefon: (92) 599 230, Fax: 599 231

www.mariamagdolna.hu

E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:

Gura Nyomda Kft. - Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.